

Sygn. akt VU 743/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku D. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania D. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 12 kwietnia 2013 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 743/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił D. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy zarobkowej, a zatem brak jest podstaw do przyznania świadczenia.

W odwołaniu skarżąca D. B. wносиła o zmianę tej decyzji

i przyznanie prawa do renty.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

D. B. urodziła się w dniu (...). Ukończyła zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie stolarz. Od 1993 roku do 2012 roku pracowała jako sprzątaczką.

(dowód: wniosek o rentę k. 1-3 akt rentowych plik IV, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 20-21 akt rentowych plik IV)

Wnioskodawczyni w okresie od dnia 17 listopada 2008 roku do dnia 13 sierpnia 2009 roku pobierała zasiłek chorobowy. Następnie w okresie od dnia 14 sierpnia 2009 roku do dnia 10 kwietnia 2010 roku uprawniona była do świadczenia rehabilitacyjnego.

(dowód: wniosek o wydanie orzeczenia k. 37 akt rentowych plik V, decyzja z dn. 21.04.2010 r. k. 39 akt rentowych plik V)

W okresie od 9 listopada 2011 roku do 9 maja 2011 roku wnioskodawczyni ponownie pobierała zasiłek chorobowy, a od 10 maja 2011 roku do 6 września 2011 roku oraz od 7 września 2011 roku do 4 stycznia 2012 roku świadczenie rehabilitacyjne .

(dowód: wniosek o wydanie orzeczenia k.55 w aktach rentowych)

W okresie od 15 lipca 2012 roku do 31 marca 2013 roku wnioskodawczyni D. B. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznawanej z powodu schorzeń reumatologicznych, ortopedycznych i neurologicznych .

(dowód: informacyjne wyjaśnienia wnioskodawczyni na rozprawie z dnia 9 października 2013 roku k.45 oraz nagranie k.46 od 00:01:04-00:02:10 w aktach sprawy, wniosek o rentę z dnia 4 lipca 2012 roku k.1-4 , decyzja z dnia 26 września 2012 roku k.19 w aktach rentowych)

Wnioskiem z dnia 29 stycznia 2013 roku wnioskodawczyni d. B.wystąpiła z kolejnym wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy .

(dowód: wniosek o rentę z dnia 29 stycznia 2013 roku k.38w aktach organu rentowego)

Orzeczeniem z dnia 28 lutego 2013 roku po rozpoznaniu u wnioskodawczyni zaburzeń lękowo-depresyjnych – remisja, przebytej operacji kręgosłupa lędźwiowego, kręgosłupa szyjnego i zespołu cieśni nadgarstka prawego bez ograniczenia ich funkcji stwierdził, że po uzyskaniu opinii biegłego psychiatry z dnia 25 lutego 2013 roku, który uznał wnioskodawczynię za zdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i wykształceniem zajął w sprawie tożsame stanowisko.

(dowód: opinia biegłego Lekarza ZUS z dnia 28 lutego 2013 roku k.133-134 oraz opinia biegłego lekarza konsultanta ZUS- psychiatry z dnia 25 lutego 2013 roku k.126-132 w aktach rentowych wraz z dokumentacją medyczną)

Od powyższego orzeczenia wnioskodawczyni wniosła sprzeciw, w wyniku którego sprawę przekazano do Komisji Lekarskiej ZUS, która w dniu 22 marca 2013 roku, po rozpoznaniu u D. B.: zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa z okresowymi zaostrzeniami przebiegu zespołu bólowego stawów krzyżowo-biodrowych, bez cech czynnego zapalenia, przebytej strumektomii z pooperacyjną niedoczynnością tarczycy - leczoną substytucyjnie, reaktywnych zaburzeniach depresyjnych nasilonych- w oparciu o wywiad badanie przedmiotowe i analizę dokumentacji medycznej odnosząc stopień i charakter naruszenia s[prawności organizmu do poziomu kwalifikacji zawodowych nie stwierdziła niezdolności do pracy.

(dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 22 marca 2013 roku k.141-143 wraz z dokumentacją medyczną, sprzeciw wnioskodawczyni z dnia 11 marca 2013 roku k.135-136w aktach rentowych)

Aktualnie u wnioskodawczyni występują następujące schorzenia:

- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa;
- stan po operacji pjm C4-C5 (2011r.) i pjm L4-L5 (2012r.);
- ZZSK;
- przewlekły objawowy zespół bólowo-dysfunkcyjny kręgosłupa szyjnego i L/S;
- stan po reparacji zespołu cieśni nadgarstka prawego (18kwietnia 2013r.);
- niedoczynność pooperacyjna tarczycy w eutyreozie polekowej;
- zaburzenia depresyjne nawracające obecnie epizod depresyjny łagodny;

- niedoczynność tarczycy po strumectomii w 2008 r z powodu wola guzowatego obojętnego;
- zespół bólowy kolana prawego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej;

Stopień zaawansowania powyższych schorzeń nie czyni wnioskodawcy niezdolną do pracy zarobkowej.

(dowód: opinia biegłego neurologa A. P. k.12-15, endokrynologa E. D. k.19 i verte, psychiatry S. W. k.23-31, endokrynologa E. K. k.49-50, reumatologa A. D. k.56-57 verte, ortopedy R. E. k.62-63 w aktach sprawy)

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2009, Nr 153, poz. 1227) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1)

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

jest niezdolny do pracy,

ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Doniosłe znaczenie w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy ma podkreślenie, że chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiejkolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. Ratio legis wyodrębnienia tej przesłanki stanowi wyeliminowanie sytuacji, w których ubezpieczeni o wyższych kwalifikacjach po utracie zdolności do ich zarobkowego wykorzystania zmuszeni byłiby podjąć pracę niżej kwalifikowaną, do której zachowali zdolność, wobec braku środków do życia. Inaczej mówiąc, ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy, gdy zachował zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (na przykład pracy wymagającej niższych albo niewymagającej w ogóle jakichkolwiek kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy, do której posiada kwalifikacje. Wyjaśnienie treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych (czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami), jak i kwalifikacji rzeczywistych (czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 roku, I UK 103/06 OSNP 2007/17-18/26).

Należy zaznaczyć, iż wnioskodawczyni ukończyła liceum ogólnokształcące a następnie studium medyczne w zawodzie dietetyka i pracowała wyłącznie w zawodzie dietetyka, jedynie ostatnio prowadziła działalność gospodarczą – handel. Tym samym częściową niezdolność do pracy wnioskodawczyni należy analizować w odniesieniu do tego zawodu.

Dla ustalenia, czy D. B. jest nadal niezdolna do pracy w rozumieniu przepisów cyt. ustawy Sąd dopuścił dowód z pisemnych opinii biegłych lekarzy: neurologa, dwóch endokrynologów, psychiatry, reumatologa oraz - biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się rozpoznane u niej schorzenia.

Sporządzone w sprawie opinie przez biegłych neurologa A. P., endokrynologów: E. D. oraz E. K., psychiatrę S. W., reumatologa A. D., ortopedę R. E.- Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawczyni i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu jej osobistego badania. Biegli określili w swoich opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawczyni. Każdy biegły w zakresie swojej specjalności był zdania, iż stopień zaawansowania schorzeń nie powoduje u wnioskodawczyni niezdolności do pracy zarobkowej.

Biegła neurolog A. P. po rozpoznaniu u wnioskodawczyni : zmian zwyrodnieniowych odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, stanu po operacji pjm C4-C5 (2011r.) i pjm L4-L5 (2012r), zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa(ZZSK),przewlekłego objawowego zespołu bólowo- dysfunkcyjnego kręgosłupa szyjnego i l/s, stanu tan po reoperacji zespołu cieśni nadgarstka prawego(18.04.2013r) zajęła stanowisko zbieżne z decyzją Komisji Lekarskiej ZUS, uznając, że wnioskodawczyni D. B. nie jest długotrwale niezdolna do pracy zarobkowej.

Po jednorazowym zbadaniu wnioskodawczyni, analizie akt i dokumentacji dostarczonej przez badaną biegła stwierdziła , że wnioskodawczyni z punktu widzenia neurologa nie jest osobą długotrwale niezdolną do pracy zarobkowej.

W badaniu przedmiotowym biegła nie stwierdziła istotnego ograniczenia sprawności ruchowej badanej . W związku z powyższym uznała, iż brak jest podstaw do uznania jej za osobę długotrwale niezdolną do pracy z przyczyn neurologicznych. Biegła podkreśliła jednocześnie, iż zaostżenia objawów bólowych mogą być leczone w ramach okresowych zasiłków chorobowych.

Biegła endokrynolog E. D. z powodów endokrynologicznych nie stwierdziła u badanej niezdolności do pracy. Po rozpoznaniu u wnioskodawczyni niedoczynności pooperacyjnej tarczycy w eutyreozie polekowej oraz zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa biegła stwierdziła, iż u wnioskodawczyni nie istnieje niezdolność do pracy z przyczyn endokrynologicznych, ponieważ niedoczynność tarczycy jest wyrównana leczeniem substytucyjnym i nie ma cech odrostu wola.

Biegły psychiatra S. W. oceniając stan psychiczny wnioskodawczyni stwierdził u niej nieco obniżony napęd i nastrój , bez objawów wytwórczych, o afekcie dostosowanym , o zasobie słów adekwatnym do wykształcenia , dobrym łaknieniu, z dwoma próbami samobójczymi w wywiadzie. W oparciu o powyższe biegły psychiatra rozpoznał u D. B.: zaburzenia depresyjne nawracające, obecnie epizod depresyjny łagodny oraz stwierdził, iż opiniowana nie jest niezdolna do pracy ze względów psychiatrycznych. Uzasadniając swoje stanowisko biegły stwierdził, iż nasilenie objawów psychopatologicznych jest u wnioskodawczyni miernego stopnia co nie czyni jej ani częściowo ani całkowicie niezdolnej do pracy

Z uwagi na fakt, że na rozprawie w dniu 9 października 2013 roku wnioskodawczyni zakwestionowała opinię biegłej endokrynolog E. D., a dodatkowo podniosła, iż prawo do renty miała dotąd przyznawane z uwagi na schorzenia natury: ortopedycznej i reumatologicznej- Sąd dopuścił dodatkowo dowód z opinii biegłego endokrynologa E. K., a także dowód z opinii biegłego reumatologa A. D. oraz ortopedy R. E..

Biegła endokrynolog E. K. po rozpoznaniu u wnioskodawczynie niedoczynności tarczycy po strumectomii w 2008r z powodu wola guzowatego obojętnego oraz stan po operacji zespołu cieśni nadgarstka uznała wnioskodawczynię za zdolną do pracy zarobkowej.

Biegła reumatolog A. D. po rozpoznaniu u wnioskodawczynie: zeszywniającego zapalenia stawów kręgosłupa (ZZSK), zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, zwłaszcza odcinka 4S, stan po operacji pjm C4-C5(2011r.) i pjm l5-L5(2012r.), stan po dwukrotnej operacji zespołu cieśni nadgarstka prawego, stanu po strumectomii (2008 roku) stwierdziła, że aktualny stan zdrowia wnioskodawczynie nie czyni jej niezdolną do pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji .

Biegły ortopeda R. E. po rozpoznaniu u D. B.: zmian zwyrodnieniowych odcinka lędźwiowo- krzyżowego kręgosłupa, stan po operacji odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z powodu pjm C4-C5 (2011r.) i pjm L4-L5 (2012r), ZZSK, przewlekłego objawowego zespołu bólowo- dysfunkcyjny kręgosłupa szyjnego i l/s, stanu po reoperacji zespołu cieśni nadgarstka prawego(18.04.2013r), zespół bólowego kolana prawego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej uznał, że z punktu widzenia ortopedy wnioskodawczym nie jest długotrwale niezdolna do pracy zarobkowej. Uzasadniając swoje stanowisko biegły podniósł, iż w badaniu przedmiotowym nie stwierdził znacznego naruszenia sprawności narządu ruchu, a tym samym brak jest podstaw merytorycznych do uznania wnioskodawczynie za osobę długotrwale niezdolną do pracy z przyczyn ortopedycznych. Nadto biegły podkreślił, że zaostrzenia objawów bólowych mogą być leczone w ramach okresowych zasiłków chorobowych, a po ewentualnej operacji kolana prawego może złożyć nowy wniosek rentowy.

Dowód z opinii w/w biegłych nie został w ocenie Sądu Okręgowego w sposób skuteczny zakwestionowany w toku postępowania. Stanowisko wnioskodawczynie wyrażone na rozprawie w dniu 12 lutego 2014 roku, iż opinie biegłych są niesprawiedliwe , gdyż czuje się ona niezdolna do pracy nie mogą bowiem prowadzić do ich podważenia. Jednocześnie wnioskodawczynie pouczone na trybie art. 5 k.p.c. o możliwości składania wniosków dowodowych, żadnych nie zgłosiła.

Występujące u 52 letniej wnioskodawczynie schorzenia, na obecnym etapie zaawansowania, nie prowadzą do istotnego naruszenia sprawności organizmu będącego przesłanką orzeczenia niezdolności do pracy. Mimo ich występowania D. B. zachowała zdolność do wykonywania pracy zarobkowej.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 47714 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.